

11 Ὀκτωβρίου 2026: ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΛΟΥΚΑ
«Τῶν θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Ζ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (787)».
Φιλίππου ἀποστόλου ἐκ τῶν ἐπτὰ· Θεοφάνους ὁμολογητοῦ τοῦ Γραπτοῦ,
ἐπισκόπου Νικαίας († 850).

Ἦχος: β' – Ἑωθινόν: Η' – Ἀπόστολος: Τίτ. γ' 8-15 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. η' 5-15.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 18 Ὀκτωβρίου, Λουκᾶ εὐαγγελιστοῦ.

Απόστολος: Κολ. δ' 5-11, 14-18 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ι' 16-21.

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Τό Ἱεραποστολικό Σεμινάριο ἐπαναλειτουργεῖ καί τό ἐτήσιο πρόγραμμα τῶν εἰσηγήσεων του προσπαθεῖ νά καλύψει, κατά τό δυνατόν, θεολογικές καί σύγχρονες πνευματικές, κατηχητικές κ.λπ. ἀνάγκες καί προκλήσεις τῆς ἐποχῆς μας στόν ἄμπελωνα τῆς Ἱεραποστολῆς.

ΣΚΟΠΟΣ τοῦ Σεμιναρίου εἶναι νά δημιουργηθεῖ μιᾶ «δεξαμενή» ἀνθρώπων καταρτισμένων, πού ἐπιθυμοῦν νά διακονήσουν στόν νευραλγικό τομέα τῆς Ἱεραποστολῆς.

Κατά τήν **ἐκπαιδευτική χρονιά 2026-2027** θά πραγματοποιηθοῦν δεκαπέντε (15) δῶρες διαδίκτυακές συναντήσεις, ἀνά δεκαπενθήμερο, πάντοτε Σάββατο ἀπόγευμα καί ὥρα 18:00.

Ἡ ἐναρξή τῶν μαθημάτων τοῦ σεμιναρίου θά πραγματοποιηθεῖ τό **Σάββατο 17 Ὀκτωβρίου 2026**. Χορηγεῖται: **ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ**.

Προϋποθέσεις: Γίνονται δεκτοί σπουδαστές, ἀφοῦ προσκομίσουν α. Ἀποδεικτικό σπουδῶν (τουλάχιστον Ἀπολυτήριο Λυκείου) καί β. Δύο πρόσφατες φωτογραφίες.

Γιά πληροφορίες, μπορεῖτε νά ἀπευθύνεσθε: (α) Στό Γραφεῖο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς, στά τηλέφωνα: Μέγ. Πρωτοπρ. Δρ. π. Ἀντώνιος Μπαφαλοῦκος (τηλ. 210-7272315), καί κ. Εὐάγγελος Ζουρδούμης (τηλ. 210-7272316) (β) Στό ἠλεκτρονικό ταχυδρομεῖο: ierapostoli@apostoliki-diakonia.gr (γ) Στήν ἱστοσελίδα τοῦ Ὁργανισμοῦ www.apostoliki-diakonia.gr στήν ἐνότητα ΠΟΙΟΙ ΕΙΜΑΣΤΕ... **ΤΟΜΕΑΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ... Ἱεραποστολικό Σεμινάριο**.

89.5
in 800m φωνή ἀπό FM

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

ΕΤΟΣ 74ον

11 Ὀκτωβρίου 2026

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 41 (3828)

Ο ΟΥΡΑΝΙΟΣ ΓΕΩΡΓΟΣ

Ἡ παραβολή τοῦ Σπορέως συνδέεται μέ τό Πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀφοῦ Ἐκεῖνος εἶναι ὁ καλός γεωργός· σπόρος εἶναι ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ καί γῆ, χωράφι ὅπου πέφτει ὁ σπόρος, εἶναι ἡ καρδιά τοῦ ἀνθρώπου. Πολύ εὐστοχα ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος λέει ὅτι ὁ οὐράνιος Γεωργός ἐξῆλθε γιά νά σπείρει. Καί ἀπό πού ἐξῆλθε, διερωτᾶται, Αὐτός πού εἶναι παρών σέ ὅλα τά μέρη, Αὐτός πού μέ τήν παρουσία Του γεμίζει τά πάντα; Καί πῶς ἐξῆλθε; Ὅχι τοπικά, ἀλλά μέ τήν σχετική πρὸς ἐμᾶς συγκατάβασή Του. Ἐγίνε δηλαδή πλησιέστερός μας μέ τήν ἐνανθρώπησή Του. Καί ἐξῆλθε, ἄραγε, γιά νά καταστρέψει τήν γεμάτη ἀπό ἀγκάθια γῆ; Καθόλου. Βγήκε γιά νά τήν καλλιεργήσει, νά τήν φροντίσει καί νά σπείρει τόν λόγο τῆς εὐσεβείας, τῆς Θεοσεβείας. Αὐτό εἶναι τό ἔργο τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ συνέργεια τοῦ ἀνθρώπου

Ὅμως ἡ καρδιά τοῦ ἀνθρώπου σκοτίζεται ἀπό τήν ἁμαρτία. Βυθίζεται σέ ἔρεβος πνευματικό καί κλείνεται στόν ἑαυτό της, δηλαδή κυριαρχεῖται ἀπό τόν ἐγωισμό. Αὐτή τήν πνευματική κατάσταση τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς καί τά διάφορα στάδια πού τήν χαρακτηρίζουν παρουσιάζει ὁ Κύριος στήν ἐν λόγω παραβολή. Ἀναφέρεται, κατ' ἀρχάς, σέ ἐκείνους πού ἄκουσαν τόν λόγο τοῦ Θεοῦ, ἐξαιτίας ὅμως τῆς πνευματικῆς τους σκληρότητας καί ἀναλγησίας μοιάζουν μέ χιλιοπατημένο δρόμο· γι' αὐτό καί οἱ σπόροι πού ἔπεσαν ἐκεῖ δέν εὐδοκимоῦν. Ἐτσι, ὁ διάβολος παίρνει ἀπό τίς καρδιές αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων τόν λόγο τοῦ Θεοῦ γιά νά μήν πιστεῦσουν καί σωθοῦν.

Καί ἔπειτα ἀναφέρεται στούς σπόρους πού ἔπεσαν σέ ἔδαφος πετρώδες, ὅπου λόγω τῆς ἀκαταλληλότητος δέν μπόρεσαν νά ριζώσουν. Παρόμοια, κάποιοι ἄνθρωποι δέχονται μέ χαρά τόν θεῖο λόγο, χωρίς νά

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. η' 5-15)

Ἡ διάδοσις τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείραι τὸν σπόρον αὐτοῦ· Καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτόν, ὁ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό· καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ φυὲν ἐξηράνθη, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἱκμάδα· καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν, καὶ συμφυεῖσαι αἱ ἀκανθαὶ ἀπέπνιξαν αὐτό· καὶ ἕτερον ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, καὶ φυὲν ἐποίησε καρπὸν ἑκατονταπλασίονα. Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· Τίς εἴη ἡ παραβολὴ αὕτη; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὑμῖν δέδοται γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσι, καὶ ἀκούοντες μὴ συνιῶσιν. Ἔστι δὲ αὕτη ἡ παραβολή· Ὁ σπόρος ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, εἴτα ἔρχεται ὁ διάβολος καὶ αἶρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν. Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας, οἱ ὅταν ἀκούσωσι, μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον, καὶ οὗτοι ρίζαν οὐκ ἔχουσιν, οἱ πρὸς καιρὸν πιστεύουσι, καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται. Τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεσόν, οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλούτου καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι συμπνίγονται καὶ οὐ τελεσφοροῦσι. Τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῇ, οὗτοί εἰσιν, οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ ἀκούσαντες τὸν λόγον, κατέχουσιν, καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ. Ταῦτα λέγων, ἐφώνει· Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

τόν ἀφήνουν ὅμως νά ἀναπύξει τίς ὑπέροχες δυνάμεις πίστεως καὶ ζωῆς πού ἔχει. Ὡς ἐκ τούτου, στίς θλίψεις καὶ τούς πειρασμούς πού ἀνυπερθέτως θά ἔλθουν στόν ἀγρό τῆς ψυχῆς, οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἀπομακρύνονται ἀπὸ τόν Θεό, δεδομένου ὅτι πρόκειται γιά δοκιμασίες πού ἀφοροῦν στήν ἴδια τὴν πίστη, τὴν ζωή, τὴν συνείδηση καὶ τίς ὁποῖες ἀδυνατοῦν νά ὑπομείνουν, ἐφόσον δέν ὑπάρχει ὑπόβαθρο πνευματικό καὶ ἀληθινὴ ἐμπιστοσύνη στήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ καὶ τόν λόγο Του.

Τέλος, ἔχουμε καὶ τὴν περίπτωση τῶν σπόρων πού ἔπεσαν στά ἀγκάθια. Ἐδῶ ὑπονοοῦνται ὅσοι ἄκουσαν τόν λόγο, ἀλλά οἱ φθοροποιές μέριμνες, ἡ ὑπερβολικὴ ἐμπιστοσύνη στίς ἀνθρώπινες δυνάμεις, ἡ ἀγχώδης ἐπιδίωξη τῆς συσσωρεύσεως ὑλικῶν ἀγαθῶν καὶ ἡ διαρκὴς ἐνασχόληση μέ τὰ πράγματα αὐτοῦ τοῦ κόσμου, ἀπέπνιξαν τὴν καλὴ διάθεσή τους νά καλλιεργήσουν τόν θεῖο λόγο στήν γῆ τῆς ψυχῆς τους. Ἔτσι, ἔχασαν τὴν εὐκαιρία νά δεχθοῦν τόν Κύριο στήν ὑπαρξή τους, νά Τόν γνωρίσουν καὶ νά συνδεθοῦν μαζί Του.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν ἐξῆς παραβολή: Βγῆκε ὁ γεωργὸς γιὰ νά σπείρει τὸν σπόρο του. Καθὼς ἔσπερνε, ἄλλος σπόρος ἔπεσε κοντὰ στόν δρόμο καὶ καταπατήθηκε, καὶ τὰ πτηνὰ τοῦ οὐρανοῦ τὸν ἔφαγαν· ἄλλος ἔπεσε στήν πέτρα, καὶ ἐνῶ βλάστησε, ξεράθηκε, ἐπεὶ δὲν εἶχε ὑγρασία· ἄλλος ἔπεσε ἀνάμεσα στά ἀγκάθια, καὶ ὅταν τὰ ἀγκάθια φύτρωσαν μαζί του, τὸν ἐπνίξαν. Ἄλλος ἔπεσε στό καλὸ ἔδαφος, ὅποτε βλάστησε καὶ ἔκανε ἑκατονταπλάσιο καρπὸ. Ὅταν τὰ εἶπε αὐτά, φώναξε: Ὅποιος ἔχει αὐτιά νά ἀκούει, ἄς ἀκούει. Τὸν ρωτοῦσαν οἱ μαθητὲς του καὶ ἔλεγον: Τί σημαίνει αὕτη ἡ παραβολή; Αὐτὸς εἶπε: Σὲ σὰς ἐπιτράπηκε νά γνωρίσετε τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ἐνῶ στοὺς λοιποὺς δίνονται μέ παραβολές, ὥστε καὶ ἂν βλέπουν, νά μὴν βλέπουν, καὶ ἂν ἀκούουν, νά μὴν καταλαβαίνουν. Ἡ παραβολὴ αὕτη σημαίνει τὰ ἐξῆς: Ὁ σπόρος εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· ἐκεῖνοι οἱ σπόροι πού ἔπεσαν κοντὰ στόν δρόμο, εἶναι ὅσοι ἄκουσαν, καὶ κατόπιν ἔρχεται ὁ διάβολος καὶ παίρνει τὸν λόγο ἀπὸ τίς καρδιές τους, γιὰ νά μὴν πιστέψουν καὶ σωθοῦν. Ἐκεῖνοι οἱ σπόροι πού ἔπεσαν στήν πέτρα, εἶναι ἐκεῖνοι πού, ὅταν ἀκούσουν δέχονται τὸν λόγο μέ χαρά, ἀλλά δέν ἔχουν ρίζα, καὶ πιστεύουν γιὰ λίγο καιρὸ, ἐνῶ στόν καιρὸ τῆς δοκιμασίας ἀπομακρύνονται. Ἐκεῖνοι οἱ σπόροι πού ἔπεσαν στά ἀγκάθια, εἶναι αὐτοὶ πού ἄκουσαν, ἀλλά, ζώντας μέ φροντίδες καὶ πλοῦτο καὶ ἀπολαύσεις τῆς ζωῆς, συμπνίγονται καὶ δέν καρποφοροῦν. Ἐκεῖνοι οἱ σπόροι πού ἔπεσαν στό καλὸ ἔδαφος, εἶναι αὐτοὶ πού ἄκουσαν τὸν λόγο μέ καλὴ καὶ ἀγαθὴ καρδιά, τὸν κρατοῦν καὶ καρποφοροῦν μέ ὑπομονή.

(Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τὸ πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνικὴ ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

Οἱ εὐφωρες καρδιές

Ὁ Χριστὸς κάνει λόγο καὶ γιὰ τοὺς ἀνθρώπους πού ἡ καρδιά τους μοιάζει μέ τὴν καλὴ, τὴν εὐφορὴ γῆ, πού δέχεται τὸν θεῖο σπόρο. Αὐτοὶ τὸν φυλᾶνε μέσα τους καὶ καρποφοροῦν μέ ὑπομονή τόν καρπὸ τοῦ Πνεύματος, δηλαδή ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, καλωσύνη, ἀγαθότητα, πίστη, πραότητα, ἐγκράτεια (Γαλ. 5,22-23). Αὕτη ἡ θαυμαστὴ καρποφορία προϋποθέτει τὸν ἀγῶνα γιὰ μεταμόρφωση τῆς καρδίας τοῦ ἀνθρώπου· ὁ ἐγωισμὸς, ὁ ἀτομισμὸς, πρέπει νά γίνουν ἀνιδιοτελεῖς, ἀληθινὴ ἀγάπη Χριστοῦ, πού προσφέρεται καὶ στόν συνάνθρωπο ὡς ἐπιείκεια, συγχωρητικότητα, δικαιοσύνη, εὐθύτητα. Τό ζητούμενο εἶναι ἡ σπουδὴ, ἡ προσπάθεια τοῦ πιστοῦ νά ὑποτάσσει τὸ θέλημά του στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, γιὰ νά αἰσθανθεῖ τὴν παρουσία τοῦ Κυρίου στήν ζωὴ του, τὴν ἀληθινὴ ἐλευθερία, τὴν σωστὴ ἐπικοινωνία καὶ σχέση μέ τὸν πλησίον. Γιὰ ὅλα αὐτά ὅμως χρειάζεται ὑπομονή, προσευχή, συνειδητὴ ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ καὶ βαθειὰ ἐμπιστοσύνη στήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ.

Ἀρχιμ. Ν. Κ.